

אפרים: 2. ויגד - וכבר ליעקוב וקאל הוודא בנג יוסף איגא אליך ותקווא ישראל וגלס עלא אלפרשיה: 3. ויאמר - וקאל יעקוב אלא יוסף טאיק אלכאפי אתגלא אליי פי לוז פי ארץ כנען וברך אלי: 4. ויאמר - וקאל אלי הוודאני מינימך ואכתרך ואגעלך לגוק אומם ואגעל אלא אלארץ האדי לנסלך תבעך מילך אלדהר: 5. ועתה - והלאן תנין בניך אלמוולודין לך פי ארץ מצר חיתא מגי אליך למצר לי הימה אפרים ומנשה כראובן ושמעון יכונו לי: 6. ומולדתך - ומוולדתך אלדי תכליף תבעהון לך יכונו עלא איסים אכוותהון יתסמו פי ורתתהון: 7. ואני - ואנא פי מגי מפדן <מתית> עלי רחל פי ארץ כנען פי טריק פי עאד כימיקדר מיל מין אלארץ למגי לאפרת ודפנתהא תם פי טריק אפרת היא בית לחם: 8. וירא - ונצר ישראל אלא בנין יוסף וקאל מנין הדולי: 9. ויאמר - וקאל יוסף אלא אבו בניני הימה אלדי עטא לי אלרב הינא וקאל קדמהון הלאן אליי ואברכהון: 10. ועיני - ועיון ישראל תקלו מן אלכתייאריה לם יגציר לינצור וקדם ליהון אליה וקבל ליהון וענק ליהון: 11. ויאמר - וקאל ישראל יוסף נצור וגהך לם צדקת ליאקסע והוודה ארווה לי אלרב איצא אלא נסלך: 12. ויוצא - וכרג יוסף ליהון מן ענד רכאבו וסגד לווגהו על ארץ: 13. ויקח - ואכד יוסף אלא תנינהון אלא אפרים פי ימינו מן שמאל ישראל ואלא מנשה פי שמאלו מן ימין ישראל וקדם אליה: 14. וישלח - ומד ישראל אלא ימינו וגעל על ראס אפרים והוא אלזגיר ואלא שמאלו עלא ראס מנשה פרז אלא ידיה אין מנשה אלכיביר: 15. ויברך - וברך אלא יוסף וקאל אלרב אלדי תמצו אבאתי קידמו אברהם ויצחק אלרב מקוויית

אלארץ לפרעון: 21. ואת - ואלא אלקום פוות אלו לל קודא מן טרף תיכים מצר וחיתא טראפון: 22. רק - פקט ארץ ליקסוס לם שתרא אין ריסיס ליקסוס מן ענד פרעון ויאכלו אלא רסמהון אלדי עטא ליהון פרעון עלא דאליך לם באעו אלא אראציהון: 23. ויאמר - וקאל יוסף אלא אלקום הוודא שתארית ליכון אליום ואלא אראציוון לפרעון האיי ליכון זרע ותזרעו אלא אלארץ: 24. והיה - ויכון פי טלוע למגלאת ותעטו כימיס לפרעון וארבע טוק יכון ליכון לזרע אלחקליה ולאכילכון ולאלי פי ביותכון ולל אכל לטפלכון: 25. ויאמרו - וקאלו עיישתנא נווגד חץ פי חצרית סידי ונסיר עביד לפרעון: 26. וישם - וגעל ליהא יוסף ליל ריסיס חיתא אליום הארא עלא ארץ מצר לפרעון לל כימיס פקט ארץ ליקסוס לווחדהון לם כאנית לפרעון: 27. וישב - וגלס ישראל פי ארץ מצר פי ארץ גושן וסתמלכו פיהא ונמיו וכתרו גרא: 28. ויחי - ועש יעקוב פי ארץ מצר סבתעשר סניה וכאן אייאם יעקוב סנין חייתו מייה וסבעה וארבעין סניה: 29. ויקרבו - וקרבו אייאם ישראל לימות ונדא לאבנו ליוסף וקאל לו אנכאן הלאן וגדת חץ פי חצרתך געל הלאן ירך תחת ורכי ותצנע מעי פצל וחק לא הלאן תדפני פי מצר: 30. ושכבתי - ואטגיע מע אבאתי ותחמלני מן מצר ותדפיני פי מדפינ[נ]תון וקאל אנא אצנע כי כלמאך: 31. ויאמר - וקאל חליף לי וחלף לו וסגד ישראל עלא ראס אלפרשיה:

מח

1. ויהי - וכאן בעד אלכלם הדולי וקאל ליוסף הוודא אבוך מריץ ואכד אלא תנין בנינו מעו אלא מנשה ואלא

לראות, ומעין זה ב: כמנת. ג: חסכת - חשכתי - נרדפים. 14. שכל - פילג, וכן ב: ג: צלאח - השכיל, כת"א ורש"י: כתרנומו. אחימנין, בהשכל וחכמה השכיל את ידיו. 15. ותחלכו וגו' - וכן ב: אשר התהלכתי לפניו מנעוריי עד היום הזה. מעוריי - מנעוריי, וכן ב.

22. חכמים - וכן ב: כמרים, בעקבות ת"א (כומריא), וכן בפסוק 26, בדומה לנהוג בשרח המערבי, ראה בריאשר 1998, עמ' 28. וראה עתה אבישור 2001, עמ' 73-75. 24. חידת - ב: אלקיסמת - חלקים. ולאכל - ולאוכל. ב: וליתמעמו - ותאכילו.

מח

10. מזקן - ב: סן שיוכיה. ג: שיוכיה - נרדפים. 11. פללתי - האמנתי